A°. 1842. **LEYDSCHE COURANT.** N°. 142.

MAANDAG, 28 NOVEMBER.

NEDERLANDEN.

LEYDEN, 27 November.

Uit 's Gravenhage meldt men van den 25sten dezer:

Zijne Maj. heeft bij besluit van den 7den dezer bepaald, dat de personen, die bij de Koninglijke Akademie te Delft voor de bediening van roeijer der dranken, scheepsmeter en landmeter of teekenaar voor het kadaster zullen worden opgeleid, bij voorkomende vacature, na afgelegd examen, zooveel mogelijk bij voorkeur zullen geplaatst worden.

— Z. M. heeft aan *Th. Smit Jr.*, organist van de Evangelisch Luthersche kerk te 's Gravenhage vergunning verleend, om zich te betitelen: Organist van Zijne Maj. den Koning.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, met gesloten deuren, van eergisteren, is er door de centrale afdeeling verslag gedaan nopens de voorgestelde instructie voor den Griffier der Kamer. Ten gevolge van het gehouden onderzoek en plaats gehad hebbende overwegingen tusschen de Commissie van redactie en de centrale afdeeling, zijn er eenige veranderingen in het ontwerp van instructie gebragt. Bij art. 1 wordt thans enkel bepaald, dat, om tot Griffier te worden benoemd, men *Nederlander moet zijn, en den vollen ouderdom van dertig jaren bereikt hebben*; zoo dat de bepaling, dat hij den graad van Doctor in de beide Regten op eene van 's Rijks Hoogescholen verkregen moet hebben, en dat hij in het volle genot moet zijn van zijne burgerlijke en staatsburgerlijke regten, is komen te vervallen.

Heden heeft de Kamer weder eene zitting met gesloten deuren gehouden, waarin, na eenige beraadslaging, het ontwerp van instructie is aangenomen.

Morgen ten half 12 ure zal de Commissie der Kamer, aan welke de stukken, nopens het ontslag van den Griffier, in handen gesteld zijn, eene bijeenkomst houden. Ten twaalf ure zullen alle afdeelingen bijeenkomen, om te raadplegen over het ontwerp, nopens het tarief van de Justitie-kosten. Ten een ure zal er eene vergadering der Kamer gehouden worden, waarin tot de verkiezing van den Griffier zal worden overgegaan. Na de vergadering zal de centrale afdeeling bijeenkomen, om te beraadslagen over het voorstel van den heer *Schooneveld*, strekkende tot verandering van het reglement van orde der Kamer, en over het ontwerp, ten aanzien van het tarief van Justitie-kosten, enz.

— Ofschoon het tractaat tusschen Nederland en België door de *Staats-Courant* nog niet openbaar is gemaakt, deelen echter de Belgische bladen hetzelve reeds mede.

Dat tractaat bestaat uit 72 artikelen; het is verdeeld in drie hoofdstukken, het eerste betreffende de grenzen, het tweede de scheepvaart, het derde de financiën.

Het gedeelte betreffende de grenzen is niet te [illegible] den kaart zelven nagaan. Een Belgisch dagblad verzekert, dat ten dien aanzien, aan de regtmatige vorderingen van België is voldaan zonder de regten des Groothertogdoms, der Nederlanden en van het Duitsche tolverbond te kwetsen.

De bepalingen betreffende de scheepvaart zijn zeer talrijk; want zij beslaan 40 artikelen van het traktaat. Daaruit blijkt, dat de Nederlanden zich belasten met het onderhoud der vuurtorens en het daarstellen van nieuwe vuurtorens te Bath en te Terneuzen, tegen een tonnengeld van 3 Nederlandsche centen per tonnelast.

De vaart op het kanaal van Terneuzen zal voor alle van en naar de zee varende schepen geheel vrij zijn. Voor alle overige zijn de tegenwoordige regten van een derde op de helft verminderd. Als vergoeding daarvoor en voor nog andere diensten betreffende de uitwateringen, zal de Belgische Regering jaarlijks eene som van 25 à 50,000 guldens betalen.

De bepalingen der vaart tusschen de Schelde en den Rijn langs de binnenwateren komen op het volgende neder: De Belgische schepen en vaartuigen zullen met de Nederlandsche schepen en vaartuigen geheel gelijk gesteld worden. De regten en faculteiten zullen voor beiden dezelfde wezen. Nogtans zullen de koopgoederen bij de opvaart een doorvoerregt van 13 centen en bij de afvaart van 6 centen per centenaar van 50 Ned. ponden betalen. De Belgische koophandel zal te Amsterdam, Rotterdam en Dordrecht het regt van entrepôt voor zijne koopgoederen genieten.

Op de Maas zullen de opgelden geheven geheven worden op den voet, bepaald bij het dekreet van 16 Brumaire jaar XIV, met vermindering tot op de helft voor de ledige vaartuigen en de stoombooten en met uitzonderingen voor eenige ladingen.

Voor de vaart op het kanaal van 's Hertogenbosch naar Maastricht zijn verminderingen van het één-derde tot op de helft bedongen.

De eerste bepaling, rakende de financiën, is deze, dat het in cassa van den voormaligen algemeenen rijkskassier de eigendom blijft van de Belgische schatkist.

De Nederlandsche Regering verbindt zich om de te Amsterdam op de aan de *Société Générale* toebehoorende waarden gelegde beslagen te doen opheffen. De *Société Générale* zal met de Belgische Regering de sommen verrekenen, welke zij aan het voormalige Amortisatie-Syndikaat verschuldigd is.

De tienden en goederen, gelegen op Nederlandsch grondgebied, welke in 1822 aan de *Société Générale* afgestaan zijn, worden aan den Koning der Nederlanden teruggegeven; daarentegen doet deze voor zich en voor de Nederlandsche Regering afstand, ten behoeve van den Belgischen staat, van alle regten op de opbrengst en den verkoopprijs der domeinen in België.

De afstand van het zoogenaamde paleis van den Prins *van Oranje*, van het paviljoen van Tervuren en van de overige domeinen, toebehoorende aan den Koning der Nederlanden, is onder deze bepaling begrepen. Overigens moet België aannemen voor *f* 1,800,000 in losrenten, welke, mitsgaders eene som van *f* 2,500,000, de voldoening is voor de schuldvorderingen van den Graaf *van Nassau* ten laste der Sambre en der kanalen van Antoing, Charleroi en Terneuzen.

Wij gaan hier met stilzwijgen eenige minder belangrijke bepalingen voorbij, om een oogenblik bij de verdeeling der schuld stil te staan.

Voor de aan België verzekerde handels- en scheepvaarts-begunstigingen blijft eene onvervreemdbare rente afgezonderd van . . . . . *f* 400,000.

De rente der op het bijboek te Brussel ingeschreven kapitalen bedraagt . . . . „ 289,120.

Voor renten ingeschreven ten behoeve van Belgische corporatiën, liefdadigheids-gestichten, kerkbesturen, enz.; voor

Transport . . . *f* 689,120.

Transporteren . . . *f* 689,120.

borgtogten door Belgische comptabelen geleverd, zal eene inschrijving van kapitaal ten bedrage van *f* 4,435,200 in 2½ pCt. rente plaats hebben, zijnde . . . . „ 110,880.

Voor de ten laste van België gebragte liquidatie der schuldvorderingen, voortspruitende uit de Oostenrijksch-Belgische schuld van de oude geconstitueerde schuld der zuidelijke provinciën, een kapitaal van *f* 7,000,000, zijnde à 2½ pCt. . . „ 175,000.

Ten behoeve van het fonds voor den landbouw, zullende België al de schulden van dat fonds in de zuidelijke provinciën voldoen, *f* 1,000,000, zijnde à 2½ pCt. rente . . . . . . „ 25,000.

Een kapitaal van *f* 80,000,000 à 2½ pCt. zal ingeschreven worden ten behoeve der Nederlandsche Regering, zijnde jaarlijks in rente . . . . „ 2,000,000.

Een tweede kapitaal van *f* 80,000,000, hetwelk zal worden ingeschreven of afgelost, bedraagt almede à 2½ pCt. aan jaarlijksche rente . . . . „ 2,000,000.

Bedragende gezamentlijk eene rente jaarlijks van . . . . *f* 5,000,000.

De Belgische Regering behoudt aan zich het regt om tot in 1845 deze laatste *f* 2,000,000 te kapitaliseren, mits daartoe vóór 1 Januarij 1844 de verklaring doende. De kapitalisatie zal alsdan plaats hebben op den voet van *f* 50 voor *f* 2.50 rente, of met andere woorden door de betaling van *f* 40,000,000 in geld.

Daarop volgen eenige bloot reglementaire bepalingen, betreffende de liquidatie der schulden, de betaling der pensioenen, der borgtogten, enz.

Art. 71 bepaalt, naar gewoonte, dat het traktaat slechts één geheel uitmaakt en dat geene afscheiding van enkele bepalingen toegelaten wordt.

Bij het 72ste en laatste artikel wordt een termijn van 3 maanden voor de uitwisseling der ratificatiën vastgesteld.

— *Van den 26sten dezer.* In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, zijn voorgelezen de notulen der zittingen met gesloten deuren van den 10, 23 en 25 dezer. Daaruit blijkt, onder anderen, dat, in de eerste dier zittingen, de Commissie, die belast geworden is een ontwerp van instructie voor den Griffier op te stellen, haar verslag gedaan heeft, nadat een voorstel, door sommige leden gedaan, om deze zaak niet in eene zitting met gesloten deuren, maar in het openbaar te behandelen, *verworpen* werd met eene meerderheid van 31 tegen 7 stemmen; terwijl het aangeboden ontwerp, ter overweging, aan de afdeelingen verzonden werd. In de zitting van 23 dezer, heeft de centrale afdeeling haar verslag over het bedoelde ontwerp uitgebragt. In de zitting van 25 dezer, eindelijk, zijn de beraadslagingen over [illegible] vervolgens overwogen en daarover gestemd. Alle de artikelen werden, behoudens eenige verandering van sommige, goedgekeurd. Ten slotte werd het ontwerp der instructie met eenparigheid van stemmen aangenomen. Onder de veranderingen, die in dat stuk nog gekomen zijn, behoort ook die, dat er door den Griffier aan de *Redactie van de Staats-Courant*, inzage en afschrift zal worden verleend der stukken, die in eene openbare zitting ingekomen of behandeld zijn.

Aan de Kamer, wordt, onder anderen, hulde gedaan van een deel van het werk van den heer *van Hasselt*, ten aanzien der Nederlandsche wetgeving voor de scheepvaart. — Plaatsing in de boekerij.

De Voorzitter geeft kennis, dat door de afdeelingen tot rapporteurs, ten aanzien van het voorstel van den heer *Schooneveld*, nopens eene verandering in het reglement van orde der Kamer, gekozen zijn de heeren: *van Akerlaken*, *van Rappard*, *Verweye-Mejan*, *Luzac* en *Bruce*.

De Commissie, in wier handen gesteld zijn de stukken, betrekkelijk het ontslag van den Griffier der Kamer, doet, bij monde van den heer *van Rappard*, verslag. Zij stelt voor, dat, ingevolge de bij de Kamer ontvangen stukken, aan den Baron *de Geer*, op heden, een eervol ontslag als Griffier der Kamer worde verleend. Zij betuigt haar leedwezen over het vertrek van eenen man, die van 20 November 1817, en alzoo gedurende het vierde eener eeuw, zijne betrekking met den grootsten ijver en kunde heeft vervuld, die zijne betrekking steeds met de meeste bescheidenheid heeft waargenomen, die zich daarin de achting en het vertrouwen der leden heeft weten te verwerven, en die zich, zoo wel jegens de tegenwoordige als jegens de toekomstige leden der Kamer verdienstelijk heeft gemaakt door de herinnering aan hetgeen in de Kamer is voorgevallen. De Commissie stelt der Kamer voor, den Voorzitter te magtigen, namens haar, aan den aftredenden Griffier eenen brief te rigten, waarin zij haar leedwezen zou betuigen over het besluit van den tegenwoordigen Griffier der Kamer, om zijne betrekking voor een ander te verwisselen, en waarbij zij hem tevens dank zou zeggen voor de langdurige goede en getrouwe waarneming der betrekking van Griffier der Kamer.

De Voorzitter bedankt de Commissie voor de door haar volbragte taak en stelt voor, om in den brief aan den aftredenden Griffier te rigten, de gevoelens uit te drukken, die in het gedane rapport vervat zijn. — Dienovereenkomstig wordt besloten, alsmede om van het verleende eervol-ontslag ook aan Zijne Maj. den Koning en aan de Eerste Kamer kennis te geven. Tevens wordt besloten tot het doen drukken van het door de Commissie gedane verslag.

Er wordt overgegaan tot de verkiezing van eenen nieuwen Griffier der Kamer. Tot stemopnemers worden benoemd de heeren: *van Nagell*, *Anemaet*, *Druyvesteyn* en *Brouwer*.

Drie stemmingen worden gehouden.

Bij de eerste stemming verkrijgt Jhr. Mr. *A. J. van der Heim*, Griffier der Staten van Noord-Holland, 12 stemmen; Mr. *A. E.* Baron *Mackay*, Referendaris bij den Raad van State, 7; Jhr. Mr. *W. Boreel*, Commies-Griffier der Tweede Kamer, 6; Jhr. Mr. *A. van der Goes*, Referendaris bij den Raad van State, 4; Mr. *H. van Stralen*, 4; Mr. *F. H. Drieling*, te 's Gravenhage 2; Mr. *P. J. A.* Graaf *van Bylandt*, Referendaris bij het Kabinet des Konings, 2; Mr. *J. G. A. Clant*, Procureur bij den Hoogen Raad, 2; *J. H. Just de la Paisière*, Commies bij het Provincië Gouvernement van Zuid-Holland, 1; *S. A. van Hoogstraten*, lid der Staten van Zuid-Holland, 1; Mr. *H. A. A. van Berkel*, Advocaat bij den Hoogen Raad der Nederlanden, 1; Jhr. *A. J. B. Beelaerts van Blokland*, adjunct-Commies bij het Ministerie van Financien, 1; en de heer *Hovy*, Agent van het domein te Zwolle 1; te zamen 44.

Bij de *tweede* stemming erlangt de heer *van der Heim* 22 stemmen; *Mack.*

kay 8, *van Berkel* 5, *Boreel* 4, *Just de la Paisière* 2, *van Stralen* 1, *Dresing* 1, en *van der Goes* 1; te zamen 44.

En bij de *derde* stemming verwerft de heer *van der Heim* 24, *Mackay* 14 en *Boreel* 6 stemmen; te zamen 44.

Derhalve wordt Jhr. Mr. *A. J. van der Heim*, Griffier der Staten van Noord-Holland, tot Griffier der Kamer benoemd. — Van deze benoeming zal aan Zijne Maj. den Koning, aan de Eerste Kamer en aan den nieuw benoemde kennis worden gegeven.

Daarna gaat de vergadering uiteen.

— De afdeelingen der Kamer zijn heden ten 12 ure vergaderd geweest, om een gewijzigd ontwerp, nopens het tarief van justitie-kosten, enz., in overweging te nemen. Na den afloop der vergadering heeft de centrale afdeeling eene bijeenkomst gehouden, om over het voorstel van den heer *Schooneveld* en over het tarief van justitie-kosten, enz., te raadplegen.

— Bij het ontwerp van wet, houdende goedkeuring van het den 5 November 1842 tusschen de Nederlandsche en Belgische Gevolmagtigden, te 's Gravenhage gesloten verdrag, welk ontwerp, in de zitting der Kamer van eergisteren aan dezelve is onderworpen, is gevoegd geworden de navolgende memorie tot toelichting:

Uit den aanhef van het verdrag zelf ontwaart men de redenen, welke aanleiding hebben gegeven tot de onderhandelingen, die door hetzelve zijn geëindigd.

De onderscheidene Commissien, namelijk, bij het tractaat van 19 April 1839 daargesteld, zich omtrent eenige hoofdpunten niet kunnende verstaan; zoo werden de beide Gouvernementen te rade, tot eene regtstreeksche onderhandeling hunne toevlugt te nemen, waarbij alle de onvereffende questien zouden worden geregeld en afgedaan.

Deze onderhandeling, welke in het laatst van 1841 werd aangevangen, is thans tot een gewenscht einde gebragt. De bij het verdrag omschreven ruiling en afstand van grondgebied vereischen, volgens art. 57 der grondwet, dat de Staten-Generaal daaraan hunne goedkeuring geven.

Bij de aanduiding en beoordeeling der bedoelde ruiling en afstand van grondgebied, behoort te worden uitgegaan van den staat van zaken, daargesteld bij de artikelen 1—4 van het vredestractaat van 19 April 1839. Hieraan de bepalingen van het tegenwoordig verdrag van 5 November toetsende, vindt men:

In art. 6 van hetzelve een afstand aan Nederland door de Belgische gemeente Assenede, van het grondgebied door hetzelve bezeten in den Nederlandschen polder Binnenpoel, terwijl het stuk gronds, dat aan de Nederlandsche gemeente Sas van Gent toekomt, en gelegen is in den Belgischen polder St. Albert, aan Belgie wordt afgestaan;

In art. 10, eenen afstand van grondgebied door Nederland aan Belgie, bestaande in een gedeelte van het gehucht Smeermaas en gelegen binnen het rayon van 1200 vademen, bij art. 4 van het tractaat van 19 April 1839 aan de vesting Maastricht toegekend;

In art. 11, eene ruiling van omtrent 385 hectares grond van de gemeenten Bergeijk en Luijksgestel (Nederland,) tegen omtrent 385 hectares grond, gelegen ten noorden der gemeenten Moll en Lommel (Belgie;)

In art. 12, eenen afstand aan Belgie van eenige perceelen, toebehoorende aan de Nederlandsche gemeente Eijsden;

Eindelijk in art. 13 eenen afstand van grondgebied aan Nederland, van twee perceelen, toebehoorende aan de Belgische gemeente Wortel.

In het algemeen mag aangemerkt worden, dat de opgenoemde ruilingen of afstand van grondgebied van kleinen omvang zijn en van betrekkelijk geringe waarde, vooral ook als men het oog vestigt op de bereiking van het groote doel der onderhandelingen, eene algemeene vereffening van alle met Belgie bestaande geschillen.

Meer bijzonder echter kan nog tot toelichting verstrekken, wat art. 6 aangaat, dat de daarbij vermelde ruiling voor geene der beide partijen eenig merkbaar voordeel oplevert, en de strekking heeft om eene onregelmatigheid in het bezit van grondgebied op eene voldoende wijze op te heffen; terwijl het dezerzijds verkregen gedeelte in innerlijke waarde niet achterstaat bij het afgestane, hetgeen voor Belgie gecompenseerd wordt door het bezit van eene uitgestrektheid dijks tot beveiliging van den St. Albert-polder.

Opzigtelijk art. 10, dat daarbij eenige huizen en ongeveer 60 zielen aan Belgie worden afgestaan, doch tevens dat de ligging dier huizen, tot het gehucht Smeermaas behoorende, van zoodanigen aard was, dat bijaldien dezelven aan Nederland waren verbleven, daaruit verwikkelingen zouden hebben kunnen voortvloeijen ten aanzien van de inning van 's Rijks belastingen. Wordende overigens door den afstand der bedoelde huizen niet het minste nadeel toebragt aan de verdediging der vesting Maastricht.

Voor zoo veel art. 11 betreft, dat de daarbij gemaakte ruiling van grondstrekt, om aan de grenslijn eene minder hoekige en dus doelmatige rigting te geven, mitsgaders om het verkeer gemakkelijk te maken.

Eindelijk dat bij art. 12 een afstand van grondgebied plaats heeft ten behoeve van Belgie, terwijl zulks bij art. 13 geschiedt ten voordeele van Nederland.

Deze bijzonderheden schijnen genoegzaam tot aantooning der noodzakelijkheid om de goedkeuring der Staten-Generaal op dit verdrag te vragen.

Men acht het echter noodig hierbij te voegen, dat de bij art. 61 des verdrags, namens Zijne Maj. Koning *Willem Frederik*, Graaf van Nassau, gemaakte schikking, niet is tot stand gekomen, dan nadat van Hoogstdeszelfs toetreding daartoe, schriftelijk was gebleken.

Zoo mede dat het voornemen bij de Regering bestaat, om de aanwending van de kapitalen, krachtens het 63ste art. aan Nederland uit te keeren, nader bij de wet te doen regelen.

Verdere ophelderingen, welke verlangd mogten worden, zullen door de Regering op de meest voegzame wijze worden gegeven.

— Uit Delft meldt men, dat reeds onderscheidene jongelieden examen hadden afgelegd, om als kweekelingen der Koninglijke Akademie te worden toegelaten.

— Uit Amsterdam meldt men van 24 November:

De aangekondigde openbare vergadering der vierde klasse van het Koninglijk-Nederlandsche Instituut van Wetenschappen, Letterkunde en Schoone Kunsten, werd op heden alhier geopend, door den heer *H. H. Klijn*, bij ongesteldheid van den gewonen voorzitter, den heer Mr. *H. Six van Hillegom*, diens betrekking vervullende, met eene zeer toepasselijke rede, eene schets inhoudende van den invloed der kunsten op de opwekking en verheffing van het werkdadig leven en de geestdrift der volken.

De heer *Klijn* wees bij den aanvang zijner rede, naar de geschiedenis der volken, waarin overgangen voorkomen van geweldige beroeringen tot stilte, tot kalmte, tot rust. Gelukkig, zoo er alsdan middelen kunnen worden gevonden, om die volken voor eene geheele insluimering te bewaren en den volksgeest met een vernieuwd leven te bezielen.

Dit was het geval bij het eindigen van den laatsten wereldstrijd.

Onder die middelen nu, welke in die oogenblikken heilzaam werkten, rangschikte de spreker ook de kunsten. Wat ook de handel en de volksvlijt, wat ook de wetenschappen alsdan vermogten, de kunsten werkten krachtdadig mede, om het levensbeginsel der volken te bewaren en te verheffen.

De heer *Klijn*, schetste dit in de werking der verschillende kunsten op de gewaarwordingen en het leven der volken, op hun zedelijk en godsdienstig gevoel, ja op hunne geestdrift voor het Vaderland.

Ingevolge van het een en ander wees de spreker op het gewigtige der vierde klasse van het Koninglijk-Nederlandsche Instituut, als geheel aan de beeldende kunsten gewijd, en op hare openbare vergaderingen, en bragt na dit alles nog eene gepaste hulde toe aan een' harer geassocieerden, den beroemden *Cherubini*, te Parijs, en aan eenen correspondent, den niet minder vermaarden *J. H. Dannecker*, te Stuttgard, beide overleden.

Vervolgens werd, bij monde van den vasten Secretaris der klasse, den heer *J. de Vos, Wz.*, het verslag voorgedragen van de werkzaamheden der klasse gedurende de twee laatst verloopen jaren, waaruit wij opmerkten, dat hare bemoeijingen zich hadden uitgestrekt tot ettelijke lastgevingen van de Hooge Landsregering.

Onder deze telden wij hetgeen door de vierde klasse is verrigt met betrekking tot het nieuwe reglement voor de Koninglijke Akademie van Beeldende Kunsten; over de getuigschriften van bekwaamheid aan hen, die zich met het onderwijs in de beeldende kunsten willen afgeven, waaruit bleek, dat sommige stedelijke Regeringen niet altijd aan Zijner Majs. besluit van April des jaars 1817 voldoen; over zeker werk van den heer *Penn*, *Handboek der Schoone Bouwkunst* getiteld, en inzonderheid over het daarbij gevoegde plan tot oprigting eener bouwschool; over een verzoek van den heer *Immerzeel*, den zoon, om ondersteuning tot de uitgave van het door zijnen vader ondernomen werk, *Leven der Schilders*; en eindelijk omtrent de voorgenomen oprigting van het standbeeld van Prins *Willem I*.

Buiten het opgenoemde heeft de vierde klasse zich nog met verscheidene zaken bezig gehouden; als daar is, eene door Kerkmeesteren der Oude Kerk verzochte herstelling van het praalgraf van den Admiraal *Sweers*; het standbeeld van *de Ruijter*, te Vlissingen opgerigt; het onderzoek van een piano forte van den heer *Schönecker*; het gedenkteeken voor den Admiraal *van Kinsbergen*; de oprigting van een gedenkteeken te Egmond, ter plaatse waar vroeger de Abdij stond; de laatst alhier gehoudene tentoonstelling van kunstwerken door levende meesters, enz.

Nog werd melding gemaakt van breedvoerige correspondentie, met de heeren *Kiesewetter*, te Weenen, gehouden, als ook met den heer *Dehn*, betrekkelijk den beroemden *Orlandus Lassus*, terwijl de tijdruimte, welke de werkzaamheden aan de vergaderingen der klasse nog overlieten, aangevuld werd door voorlezingen en kunstbeschouwingen, waaraan de heeren, *Six*, *de Vos*, *Buchler*, *Klijn*, *Moritz*, *Royer* en *den Tex*, inzonderheid werkzaam geweest zijn.

Eindelijk werd nog door den heer *D. D. Büchler* mededeeling gedaan van den uitslag der laatste prijs-uitschrijving, blijkende daaruit, dat aan geen der twee ingezonden plans, (zijnde een derde te laat ingekomen, om tot de mededinging te worden toegelaten), de uitgeloofde eereprijs had kunnen worden toegekend.

Na de voorlezing van dit verslag werd de heer Mr. *C. A. den Tex* door den Voorzitter verzocht, thans te willen mededeelen hetgeen door Zijn Hooggeleerde voor deze gelegenheid was bestemd, waaraan nu voldaan werd, door het voordragen van eene beschouwing: *in welke opzigten en in hoe verre de kunstenaar in zijne werken zich door eene bepaalde maat ziet gebonden.*

De werkzaamheden hiermede afgeloopen zijnde, werd de vergadering door den heer *Klijn*, met eene korte rede, gesloten.

S P A N J E.

Den 16 November had de Minister van Financien in de Cortes de begrooting voor 1843 ter tafel gebragt en om het ontstane te kort te dekken eene leening van ƒ 75,000,000 voorgesteld.

— Er zijn thans nadere berigten van Barcelona, en uit dezelve blijkt, wat het eigenlijke doel des opstands geweest is, daar de opstandelingen zich tegen *Espartero*, en tegen de Ministers, doch niet voor Don *Carlos*, noch voor *Maria Christina* of de Republiek verklaard hebben. Zij verlangen constituerende Cortes, meer dan eenen Regent, regt en bescherming van nationale industrie. Het bevel van den Regent, dat voortaan het contingent militiens, dat Barcelona leveren moest, niet meer, zoo als altijd had plaats gehad, door vrijwillige werving, maar door loting moest voltallig gemaakt worden, schijnt veel misnoegen verwekt te hebben.

Wat de gebeurtenissen zelve aangaat verneemt men, dat, nadat er den 13den eenige woelingen hadden plaats gehad, den 14de de volksbeweging een ernstiger aanzien verkreeg, zoodat de Generaal *van Halen*, die in de plaats over de troepen bevel voerde, de bezetting met 6 stukken geschut op de plaats la Rambla verzamelde, en het volk dien dag en den daaropvolgenden nacht gewapend tegenover die troepen stond.

Den 15den 's morgens ten negen ure, begon het wederzijdsch geweervuur op de Rambla en verspreidde zich spoedig door de naburige straten. De ruiterij deed in eene dier straten een aanrid op de gewapende muitelingen, doch werd zoodanig door de steenen, die men van de daken wierp, en door uit alle vensters geloste geweerschoten gehavend, dat zij naar de zijde der citadel moest vlugten. Te gelijk verspreidde zich het gerucht onder het volk, dat de Generaal *Zurbano*, dezelfde, die in den laatsten tijd ten gevolge zijner wreedheid tegen allerlei soort van muitelingen en sluikhandelaars in Katalonie veel van zich heeft doen spreken, en die den vorigen avond in de stad was gekomen, om zich bij *van Halen* te voegen, aan zijne soldaten de plundering der Plateria (de straat der zilversmeden) beloofd had. Dit bragt het volk tot woede. De bewoners dier straat en de in de huizen verspreide gewapende burgers begroetten de in genoemde straat post gevat hebbende soldaten met eene hagelbui van kogels, steenen en zelfs van huisraad. Men zegt, dat hier het paard van *Zurbano* door eene hem naar het hoofd geworpene commode gekwetst werd. Desniettemin wonnen de troepen veld, maar de arme soldaten leden vreesselijk, en naar mate de troepen meer naar het binnenste der stad drongen, werd de tegenstand heviger. In de straat del Call hadden de vrouwen ketels met kokend water gereed gemaakt, en stortten die op de hoofden der krijgslieden uit. Van alle torens werden steenen geworpen. Tegen den middag zag de Kapitein-Generaal zich genoodzaakt bevel tot den aftogt te geven. Het straten-gevecht had drie uren geduurd en de troepen hadden daarbij 5 of 600 man verloren. Hij week in het eerst, met *Gutierrez* en *Zurbano* naar het fort der Atarazanas, aan den zeekant, doch uit vrees van ingesloten te worden, bragt hij het meerendeel zijner troepen naar de citadel over. Bij den togt daarheen sneuvelden nog verscheidene officieren, daar de nationale gardes uit een klooster een moorddadig vuur op de aftrekkende troepen rigtten. Tegen den avond klommen de gewapende burgers over de muren van het fort Pio, maakten zich daarvan meester en reikten nu tevens de hand aan de nationale gardes der omliggende plaatsen.

Zoo was des avonds van den 15den de opstand zegevierend. De troepen hielden nog de citadel in, alsmede het fort der Atarazanas, het universiteitsgebouw, het kwartier der artillerie en het fort van Monjuich of Montjouy, dat op een hoogen, de stad bestrijkenden berg is gebouwd. Gedurende den nacht werd de stad uit de citadel en het fort Monjuich met bommen en granaten beschoten, en dit bombardement is ook bij tusschenpoozen den 16den en 17den voortgezet. Intusschen was de magt der opstandelingen door het van buiten toestroomend volk tot op 15,000 man aangegroeid. Zij hielden de nog door de troepen bezette punten naauw ingesloten, en deze troepen waren dan ook, door gebrek aan levensmiddelen gedrongen, spoedig genoodzaakt om te capituleren. Op welke voorwaarden deze capitulatien zijn aangegaan, blijkt niet, maar wel dat de troepen den 17den des avonds, tot welk tijdstip de laatste, eenigzins zekere tijdingen loopen, alleen nog het fort Monjuich en de voorstad aan de zeekust, Barcelonnette, bezetteden. Ook de citadel, die sedert het slechten van een der wallen weinig houdbaar moet zijn, was door de troepen ontruimd en door de opstandelingen bezet. De Generaal *Zavala* een gunsteling van *Espartero*, bevond zich in handen

der opstandelingen. Drie Generaals moeten in onderscheidene gevechten gesneuveld zijn. De opstandelingen hebben, naar het schijnt, tegen de te Barcelona gevestigde Franschen en andere vreemdelingen, geenerlei geweld gepleegd. De vrouwen en dochters der hoofd-ambtenaren of Generaals, die het meest de woede des volks hadden te duchten, zijn, zoowel als sommigen dier hoofdambtenaren zelven, onder begunstiging van den Franschen Consul, aan boord van de Koninglijk-Fransche brik *le Méléagre* gevlugt.

Een berigt uit Perpignan van den 19den vermeldt, dat de opstandelingen eene poging hadden gedaan, om het fort Monjuich stormenderhand te veroveren, doch met groot verlies afgeslagen waren; alsmede dat de Generaal *Aristizabal* met 1,500 man naar Barcelona in aantogt was.

In een ander berigt spreekt men van tusschen de hoofden der opstandelingen en de bevelhebbers der troepen geopende onderhandelingen. De opstandelingen hebben namelijk al spoedig een bestuur gevormd, dat zich de voorloopige populaire besturende junta noemt en uit 9 leden is zamengesteld. Aan het hoofd dier junta staat zekere beambte in eene fabrijk, *Garry* geheeten.

—— Eene telegraphische depêche uit Madrid van den 20sten meldt dat *Espartero* den volgenden dag zich met 3 bataljons naar Barcelona op weg zou begeven. De Cortes hebben aan hem een adres gerigt, waarin zij hem alle medewerking tot demping van den opstand belooven.

De Generaal *van Halen* had zijn hoofdkwartier op twee uren afstands van Barcelona; de dorpen in den omtrek der stad hadden zich voor den opstand verklaard. De te Barcelona gevangen genomen soldaten hebben vrijheid gekregen de stad te verlaten.

DUITSCHLAND.

De Koning van Napels, wiens aankomst te Palermo wij gemeld hebben, heeft tot groot genoegen der ingezetenen, de regten op den uitvoer van den zwavel van 8 tot 2 tari verminderd.

—— Onderscheidene rivieren in Italie zijn, ten gevolge van de aanhoudende regens, buiten hare oevers getreden en hebben veel schade veroorzaakt. Den 11den vreesde men te Rome zeer voor eene overstrooming van den sterk wassenden Tiber.

—— De gemeenschap tusschen de beide oevers van de Newa, in Rusland, is den 25den dezer weder hersteld, door het leggen van de Isaaksbrug.

—— Zoo als men uit Konstantinopel meldt, zou de Porte de omwenteling in Servie niet hebben bewerkt, omdat zij in die provincie weinig of geen invloed heeft. Ondertusschen heeft zij van die gebeurtenis gebruik gemaakt, om Servie geheel onder het Turksch gebied terug te brengen, daar aan *Alexander Georgewitsch* niet den titel van Vorst, dien *Michael* droeg, maar slechts dien van Basch-Beg, dat is Opperregter, gegeven is, en hem twee andere personen als regeringsleden zijn toegevoegd. —— Ook Rusland zou de omkeering van zaken in Servie niet bewerkt, doch ook tevens niet tegen de benoeming van *Alexander* geprotesteerd hebben.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN den 26 November. Het beviel Hare Maj. op het kasteel Walmer van den Hertog *van Wellington* bij uitnemendheid, en zij scheen besloten te hebben tot den 15 December, bij gunstig weer, aldaar te vertoeven en dus het gaan naar Brighton geheel op te geven. De tweede verjaardag van Prinses *Victoria Louisa* was op dat kasteel vrolijk gevierd, ook de schepelingen der voor het kasteel geankerde schepen hadden vreugdebewijzen aan den dag gelegd.

—— De Oostenrijksche Aartshertog *Frederik* bevindt zich nog steeds in Engeland en wordt door vele grooten ter maaltijd genoodigd.

—— De overwinningen in China en Afghanistan behaald, hebben in Engeland veel vreugde verwekt. Ondertusschen meent men zeker te zijn, dat, na de bevrijding der gevangenen en voordeelige schikkingen met het inlandsch bestuur te hebben gemaakt, de Engelschen voor goed Afghanistan zullen verlaten.

—— Uit Lissabon wordt van den 14den gemeld, dat de Fransche Hertog *van Aumale* daags te voren met eene stoomboot de haven had verlaten en naar Algiers gestevend was, alwaar hij den 19den is aangekomen.

FRANKRIJK.

De uitspraak van het Hof van Assises, over de beschuldigde ambtenaren van de Prefectuur der Seine, wegens knevelarij, afzetterij, misbruik van vertrouwen enz., is veel ligter geweest, dan men verwacht had. Twee der beschuldigden zijn onschuldig verklaard, twee tot drie jaren en de voornaamste *Hourdequin* tot vier jaren gevangenis en 100 fr. boete veroordeeld.

—— Den 8sten en 9den dezer is er te Algiers in 36 uren zooveel regen gevallen, als in andere jaren gedurende de geheele maand November, namelijk 132 millimeters. Die buitengewone stortregens hebben veel schade gedaan aan de huizen, die men bezig was te bouwen, vooral ook door den storm, die den regen vergezelde, door welken de schepen ter reede veel hebben geleden en een zelfs gestrand is.

—— Een brief uit Tlemcen, in Algerie, meldt, dat de Generaal *de Lamoricière*, onderrigt, dat de moeder en zusters van *Abdel-Kader* eene reis deden, om zich naar hem te begeven, het geluk heeft gehad haar te doen opligten.

—— In een onzer vorigen hebben wij met een woord melding gemaakt van het vergaan van het Engelsch schip *Reliance* op de Fransche kust, thans bevat het dagblad *le Progrès du Pas de Calais*, daarvan het volgend verhaal:

Eene vreeselijke ramp, die aan de gedenkwaardige schipbreuk der *Amphitrite* herinnert, heeft, langs geheel onze kust verslagenheid en schrik verspreid. Jongstleden Zaturdag, den 12 dezer, ten 2 ure des morgens, werden de brave en moedige zeelieden van *Cucq* en *Berlemont* door verscheidene elkander schier zonder tusschenpozing opvolgende kanonschoten uit hunnen slaap gewekt. Op dezen noodkreet, die tot half zes ure aanhield, spoedde zich de geheele bevolking naar het strand. Een onmetelijk groot schip, door den storm voortgezweepd en door de berghooge golven gezweept, deed zich voor aller gezigt op. In een punt des tijds en alleen de inspraak der menschlievendheid volgende, haastte zich deze geheele volksschare om hunne krachtinspanningen tegen den woedenden storm te beproeven; alle redmiddelen, welke het mogelijk was te verzamelen, werden ijlings aangewend. Maar alle pogingen waren vruchteloos. Te vergeefsch stortte de heer *Perrin*, zoon van den chef van het tolkantoor te Berck, zich midden in de golven, te vergeefsch volgde hem daarin de moedige *Antoine Sneur*; na duizende pogingen en na duizende gevaren gelukte het hun slechts drie personen te redden. Eindelijk was alle hoop verloren; aan boord en aan wal heerschte evenzeer eene algemeene verslagenheid; de volkschare aan den oever verviel tot vertwijfeling, zich tot hulp en redding onmagtig te zien, tegenover het aanhoudend woeden van den orkaan, wiens geweld in hevigheid steeds toenam.

Plotselijk verhief zich van uit het schip een algemeen verward noodgeschreeuw, een lang en luid gegil van de kust was daarop de weerklank, als het laatste vaarwel! van menschen die alles, menschelijker wijze mogelijk, hadden aangewend, tot redding van menschen, die met ieder oogenblik gereed stonden in de zee hun graf te vinden!

Het geschut had opgehouden te bulderen. Het was als of de ongelukkigen moede waren van hulp in te roepen. Er was een oogenblik van verwachting en sprakeloozen angst; maar weldra, te midden door de nachtelijke schemering ontwaarde men het schip, daar het zonk, en in duizende splinters uiteen sprong.

Toen moest men bedacht zijn op hetgeen de zee zoude aan den wal werpen. Spoedig was het strand met wrakstukken bezaaid, en zelfs vond men er tot aan Ambleteuze, op negen mijlen afstands van Berlimont. Maar als de zee in overvloed wrakken uitwierp, was zij des te kariger met dooden of zieltogende schipbreukelingen. Niet meer dan zes menschen zijn op de kust geworpen, nog slechts een ademtogt van leven hebbende, en schier allen zwaar gewond.

Eerst toen vernam men stellige bijzonderheden nopens het vergane schip. Men leerde toen de geheele uitgestrektheid kennen van de ramp, welken de duisternis ten deele had omsluijerd. Het driemastschip *Reliance of London*, gevoerd door den Kapitein *Green* of *Fuker*, was reeds een oude bodem, want dit vaartuig is gebouwd in 1827. Het had gediend om verscheidene regimenten krijgsvolk uit Engeland naar China over te brengen, en het bragt van daar eene rijke lading, thee, porcelein en gember terug.

Dit schip, metende 1,550 tonnenlast, en toebehoorende aan de Oost-Indische Kompagnie, had aan boord 116 passagiers en manschappen der ekwipaadje, onder welke geteld werden 8 of 10 vrouwen, 22 Engelsche officieren, 27 Chinezen, voorts Hollanders, Spanjaards, Lascaren en Maleyers. Het had Canton verlaten, geladen met kisten thee voor eene waarde van 10 millioen, en porceleinen en verdere koopmanschappen ter waarde van circa 5 millioen. Het was geassureerd voor meer dan 400,000,000 fr.

De door de zee aan strand geworpen ligchamen werden naar de wachthuizen der tolbeambten gebragt, alwaar men aan de nog ademenden de eerste hulp had verleend. Evenwel bezweken twee der aan wal geworpen schipbreukelingen, na verloop van een half uur. De overigen, eenigermate bijgekomen, werden naar het hospitaal van Montreuil gebragt.

Een enkele der geredde schipbreukelingen had al zijne geestkracht behouden. Dit is de meester timmerman van boord. Eene herculische ligchaamskracht bezittende, is hij zijne redding alleen aan zijnen moed en aan zijne koelbloedige tegenwoordigheid van geest verschuldigd. De baren, die het schip verbrijzeld hadden, slingerden deszelfs wrakstukken en wierpen deze met geweld naar alle rigtingen heen; vele schepelingen zijn door die wrakstukken verpletterd geworden, en dit zoude ook het lot van den meester timmerman geweest zijn, indien hij dezelve niet hadde weten te ontwijken, door gestadig in het water onder te duiken, en alleen dan voor een enkel oogenblik boven te komen, als hij noodig had lucht te scheppen. Die zelfde man heeft ongehoorde pogingen en krachtsinspanningen aangewend om den Kapitein te redden, die, zegt hij, door een nedervallend stuk van een der masten is verpletterd geworden.

Toen de dag aanbrak, was het een ijzingwekkend tooneel, wijd en zijd koopwaren, half geopende kisten thee, stukken van masten en van touwwerk, over het strand te zien verstrooid liggen. Door de zorg van den Engelschen Consul zijn de lijken van den Kapitein en eersten stuurman gevonden en naar Boulogne vervoerd, waar hun aanstaanden Maandag de laatste eer zal worden bewezen. Tot dusverre zijn de scheepspapieren niet gevonden.

PROMOTIEN AAN DE LEYDSCHE HOOGESCHOOL.

Den 22sten November, de Heer *A. van Weel*, *Jzn.*, van Oud-Beijerland, in de Regten, na het verdedigen zijner Dissertatie: *de Juribus Uxoris Cujus Maritus Mercator non est Solvendo, jure Francico et Belgico.*

Den 25 dezer, de Heer *J. P. Croes*, uit Luxemburg, in de Medicijnen, na het verdedigen zijner Dissertatie, continens: *Observationes Nonnullas de Febre Rheumatica.*

MENGELINGEN.

DE MAHNIEL.

(Vervolg en Slot.)

Den 22sten der maand *Chewal*, gingen de Egyptische autoriteiten hem met groote pracht van zijn paleis afhalen, om hem naar de citadel te brengen. Deze eerbewijzen waren grootendeels voor de geschenken, welke hem vergezellen en van de hand zelve des Sultans afkomstig zijn. De stoet geleek veel naar dien van den *mahniel* of gewijden kameel, misschien was hij zelfs schitterender. Zeker is hij zeldzamer, daar de Karavaan alle jaren vertrekt, terwijl de doortogt der Keizerlijke geschenken gewoonlijk slechts eenmaal in elke regering plaats heeft. Het geschut begroette zijn vertrek van *Ibrahim's* paleis. De Europesche muzijk was in de kasernes geconsigneerd geworden, alleen de Arabische muzijk was deze plegtigheid waardig geoordeeld.

De Arabieren liepen het eerst, uit beleefdheid hadden de Egyptenaren hun den voorrang toegestaan. Na hen kwamen de Syriërs, Nubiërs en Negers. De Turken waren niet afwezig, maar zij maken de aristocratie van het land uit. Zij waren allen in officieelen rang, geestelijke, militaire en regterlijke overheden. In de eerste rijen zag men het Sarmatisch gezigt van den Minister van Oorlog, *Abbas*-Pacha, kleinzoon van een groot man, aankomende jongeling, met eene vroegtijdige zwaarlijvigheid belast, Turk van top tot teen; vervolgens de Imans der moskeeën van *El-Azar*, van het graf van Sultan *Hassan*, zwaar gepelste bende, groote hoofden, dank zij de ruimte van hunne tulbanden. Een ander geestelijke met groen kleed en groenen tulband, onderscheiden door de Wahabietsche edelheid zijner trekken, reed alleen op eene grijze muilezelin. Het was een der onmiddellijkste afstammelingen van den Profeet, geestelijk en wereldlijk opperhoofd van Mekka, soort van *Pius VII*, van zijnen vatikaan gesleurd door eenen anderen gelukkigen soldaat, die hem gevangen houdt. Hij volgde met een bedrukt uiterlijk de Keizerlijke geschenken, die lang vóór hem zijn dierbaar Mekka zullen wederzien, en de kameelen, die lang vóór hem de heilzame wateren van den Zem-Zem zullen drinken.

De kisten met geschenken, waren op acht of tien verschillende wijzen op de hoofden der dragers gerangschikt. Het tuig der drommedarissen was met goud en zilver bedekt, met Indische schelpen en bellen van allerlei grootte bezaaid. Sommige dezer laatsten verdienden den naam van klokken; bij elken stap deden zij zich in maat hooren. Al de Arabische, Syrische en Nubische muzijkkorpsen waren rijk in pauken en trommels, waaronder die door twee muzijkanten met vier stokken bespeeld werden, waarmede zij verschillende toonen voortbragten. Verscheidene hunner droegen holle knodsen met ketenen behangen, welke zij deden galmen door dezelve over het hoofd te zwaaijen. Andere troepen sloegen in de handen, het maatgeluid van den armzaligen Muzelmanschen kerkzang volgende. Dezelfde muzijkanten volgden ook den Mahniël. De geschenken welke deze draagt, bestaan in eene kleine tent van scharlaken zijden stoffe, en in een stuk zwarte zijde met zilveren letters, door den Pacha van Egypte geleverd en bestemd om het *caaba* of sanctum sanctorum der tempel van Mekka, te ontkleeden. Rondom den Afgezant van Mahmoud, had ik het Keizerrijk vertegenwoordigd gezien, door stalen van deszelfs verschillende natiën; rondom den Mahniel, was het veeleer de stad Cairo met hare gilden en broederschappen. De visschers hadden zich door de grootte en onduidelijkheid hunner teekenen onderscheiden; het waren twaalf gespannen netten, voorzien met alle soorten visch, welke de Nijl voedt. De overige beroepen hadden zich met vanen en standaards vergenoegd. Daar waren er van verschillende kleuren, zeer vermengd, doch altijd op eenen groenen grond. De vlaggestokken waren dan met eenen wereldkloot, dan met eene piek, dan met eene halve maan gekroond. De possenmakers zelven verschijnen niettegenstaande het ernstige der plegtigheid, onder de gilden. Verscheidene jonge lieden, nakend tot op

hun midden, en met bloote sabels voorzien, leverden zich van tijd tot tijd spiegelgevechten. Vervolgens alleen met hunne wapenen spelende, plooiden zij hun ligchaam op den rug en zelfs op het scherpe van den kling, op eene wijze welke den toeschouwer deed vreezen, dat het staal in het vleesch zoude doordringen. Achter hen boezemden andere jongelingen duurzamer schrik in, door zich de armen met dikke naalden te doorsteken. Deze walgende spelen zijn de overblijfselen van veel wreedere godsdienstige demonstratiën De geestvervoering, welke het geloof ontvlamt, kan de uiterlijke teekenen van zelfverloochening tot dwaasheid drijven. *Mahomet* was vijand van menschelijke offers, maar zoodra de tijd zijne overleveringen een weinig gewijzigd had, konde de dweepers van zijn land, niet zonder nijd, den moed der Indianen vernemen, die zich op verschillende wijzen verminkten, en eene lange en moeijelijke reis naar Jahhernant deden, om zich onder den wagen des afgods te doen verpletteren. Voorheen toen de Bedouïnen het voorregt hadden het geleide van den Mahniël uit te maken, begeleidden de monniken, slangen en wormeneters, de processie, zich aan hunne woedende en geliefkoosde oefeningen overgevende. In de vlakte, welke Cairo van het Pelgrims-meer scheidt, liet meer dan een geloovige zich door den dromedaris, met den Mahniël, of het kostbaar tapijt belast, vertrappen. Thans nog vertoont men jaarlijks iets dergelijks. Een Scheik maakt eenen wandelrid op de ruggen van een honderdtal plat op den grond liggende dwazen, die dan soms met eene gebroken rib opstaan. De godsdienstige dweepzucht, de ongerijmd heden beminnende, bemint die vooral, wanneer zij langzamerhand, en van verre komen. Spoedige en degelijke hervormingen moesten dus in die dweepzucht eene dubbele vijandschap vinden. Met de Bedouïnen van het geleide door zijne *nizami* te vervangen, heeft *Mahomed-Ali* den stroom bedwongen; met hen zonde het voor eene Frankische kleeding gevaarlijk geweest zijn, zich aan de ramen of op de straat bij de processie te vertoonen. Met de reguliere troepen zijn de hoeden en jassen vrij van alle beleediging.

Bij ons zijn de heiligen slechts bij overlevering bekend; wij vereeren dezelve eerst na hunnen dood. Zij zijn verdienstelijker en minder gelukkig gedurende hun aardsch leven, dan de heilige Muzelmannen. Hier stelt men zich heilig, en wordt levend als zoodanig aangenomen, de volmaakste gezondheid en bloeijendste jeugd zijn hiertoe geene beletselen. Het is een stand even als elke andere; de aanleg hiertoe is aan vaste teekenen te kennen; domme traagheid is een der meest voorkomende kenteekenen, maar het is het eenige niet. Een verward verstand, dat naauwelijks zal hebben kunnen leeren lezen, maar dat genoeg zal hebben gehoord of gezien, om eenige onzamenhangende godvruchtige voorschriften op te zeggen; een ligchaam sterk genoeg voor koude en hitte, honger en vermoeijenis te kunnen doorstaan; een genoegzaam gespierde hals, om het hoofd in eene eeuwigdurende beweging te houden, ziedaar de uitzet waarmede men voordeelig deze loopbaan kan intreden. De heiligen dezer verschillende scholen waren in vrij grooten getale bij de processien, welke ik gezien heb. De meeste waren te voet, met vreemde mutsen gekapt, in lompen gehuld, met veronachtzaamden baard, lange haren en stom oog. Een dezer, vergezelt den Mahniël van Cairo naar Mekka, sedert veertig jaren. Men kent hem niet meer dan onder den naam van Scheick-el Gimel, de oude of wijze van den kameel. Het is een man van ongeveer 60 jaren. In alle jaargetijden heeft hij slechts voor kleeding eene onderbroek. Zijne kale kruin is even bruin als zijne borst, zijn baardig en beenderig hoofd beweegt gedurig en zijne oogen rollen zonder oponthoud.

Het zwart tapijt was in de moskée van Hassan Hussein nedergelegd geworden, en werd eerst in den Mahniel geplaatst nadat de processie deze moskée bereikt had. Tusschen dit punt en de citadel, heeft de ijver der geloovigen zich dus op eenen ledigen koffer geoefend. De grijsaards naderden hunne handen en wierpen vervolgens den zegen aan hun gezin toe; de moeders tilden hunne kinderen op de schouders, opdat hunne kleine handjes de kostbare stoffe konden aanraken. Overal was er eerbied en aandoening, zelfs bij den doortogt des ledigen kokers. Men oordeele over de gevoelens, welke uitbarstten, toen het tapijt uit de Moskée werd gebragt, onder de rijke tent geplaatst en op den rug van den dromedaris voortgeschokt werd. Maar de Mahniel had een gevaarlijke mededinger in den persoon van den Scheik-el Gimel. Grijsaards, vrouwen en kinderen verdrongen zich om zijne ruige beenen aan te raken, en achtten zich reeds gelukkig, het dier te hebben kunnen naderen dat hem droeg.

PRIJS-COURANT VAN EFFECTEN.

AMSTERDAM, 26 *November* 1842.

NEDERLANDEN.		Gebl.
Werkel. Sch. $2\frac{1}{2}$ pCt.	$52\frac{5}{8}$ à $52\frac{11}{16}$	$52\frac{11}{16}$
Dito — 5 —	$101\frac{1}{4}$ à —	—
Amort.Synd. $4\frac{1}{2}$ —	$94\frac{1}{2}$ à $94\frac{3}{16}$	$94\frac{3}{16}$
——— $3\frac{1}{2}$ —	$77\frac{1}{4}$ à $77\frac{1}{2}$	—
Hand.-M. $4\frac{1}{2}$ —	$129\frac{3}{4}$ à $130\frac{1}{8}$	$130\frac{1}{8}$
O. I. Leen. 5 —	$99\frac{15}{16}$ à 100	—
H. Spoorw.	— à —	—
Rhijn Dito	— à —	—
Rott. Dito $4\frac{1}{2}$ —	— à —	—
Haarl. Meer 5	— à —	—
FRANKRIJK.		
Inschr. Grb. 3 pCt.	— à —	—
——— — 5 —	— à —	—
RUSLAND.		
H. & *C°.* 1798 5 pCt.	$105\frac{7}{8}$ à 106	—
——— $18\frac{28}{29}$ 5 —	$105\frac{7}{8}$ à —	—
Ins. en Cert. 6 —	$70\frac{7}{8}$ à $70\frac{7}{8}$	—
——— $18\frac{31}{33}$ 5 —	— à —	—

PRUISSEN.		Gebl.
Geldl. te *Lond.* 4 pCt.	— à —	—
Aandeelen van dito ..	— à —	—
SPANJE.		
Nieuwe 1835 85 à 5 pCt.	$18\frac{3}{4}$ à $18\frac{7}{8}$	$18\frac{13}{16}$
Dito onbep. st.	$16\frac{1}{4}$ à $16\frac{1}{4}$	—
Dito passive	— à —	—
Dito uitgest.	— à —	—
Coupons Ard.	$18\frac{3}{4}$ à —	—
OOSTENRIJK.		
Obl. *Goll* & *C°.* 5 pCt.	— à —	—
Certificaten... $2\frac{1}{2}$	— à —	—
Neg. Metaliek $2\frac{1}{2}$	$57\frac{5}{8}$ à —	—
Idem 5	$108\frac{1}{8}$ à $108\frac{3}{16}$	—
Dito in *Lond.* 5	— à —	—
Bank-Aktien.. 3	— à —	—
NAPELS.		
Certificaten... 5 pCt.	— à —	—
Dito in *Napels.* 5	— à —	—

DE PRIJS VAN DE BOTER AAN DE WAAG BINNEN LEYDEN.
Zaturdag, 26 *November* 1842.
Van 34 tot 39 à 40 gulden.

_ LEYDSCHE SCHOUWBURG. *Maandag* 28 *November* 1842. EEN GEHEIM, *Tooneelspel*, in 3 Bedrijven. Na hetzelve: DE GRAVIN VAN DE TON, *Tooneelspel* met *Zang*, in 2 Bedrijven. Beide Stukken nooit vertoond. *Aanvang* ZES URE.

_ MAATSCHAPPIJ VOOR TOONKUNST TE LEYDEN.

Algemeene Jaarlijksche Vergadering der Leden van de Maatschappij en *Prijsuitdeeling* aan de leerlingen der Muzijkschool, *op Donderdag den* 1. *December*, des avonds ten 6 ure, in de Stads Gehoorzaal op de Breedestraat.

De Leden zullen *alleen* op vertoon van hun *diploma van lidmaatschap* toegang tot de Vergadering kunnen erlangen. Zonder bewijs kan niemand worden toegelaten.

De deur aan de Breedestraat zal 5 minuten voor 6 uren gesloten, en verder alleen van den ingang op de Aalmarkt gebruik gemaakt kunnen worden.

De Commissaris-Secretaris der Maatschappij,
C…EMANS.

_ CONCERT
VAN DE HEEREN
SERVAIS en VRUGT,
Te geven in den *Schouwburg*, op *Woensdag den* 30. *November* 1842.

PROGRAMMA DER SOLO-STUKKEN:

Concert, gecomponeerd en uitgevoerd door den Heer SERVAIS.
Aria uit *Lucie de Lammermoor*, te zingen door den Heer VRUGT.
Groote Fantaisie, gecomponeerd en uitgevoerd door den Heer SERVAIS.
Aria uit de Opéra: *Don Juan*, te zingen door den Heer VRUGT.
Une Larme, hommage à LAFONT, Fantaisie Caprice, gecomponeerd en uitgevoerd door den Heer SERVAIS.
Romance uit *Guido et Ginevra*, te zingen door den Heer VRUGT.
Aanvang des avonds ten 7 ure.

De Heer SERVAIS zal zich slechts éénmaal alhier laten hooren.

Prijzen: *Eerste Rang f* 1.99. *Tweede Rang f* 1.49.

Toegang-Biljetten zijn te bekomen aan den SCHOUWBURG en bij de Boekhandelaars D. DU MORTIER EN ZOON, van des morgens 10 tot des namiddags 1 ure.

_ Heden overleed, na eene kortstondige ziekte, in den ouderdom van ruim 83 Jaren, de Wel-eerwaarde Hooggeleerde Heer SAMUEL JOANNES VAN DE WIJNPERSSE, *rustend Hoogleeraar aan de Hoogeschool alhier.*

LEIDEN, den 22 November 1842.

_ Heden ontsliep tot onze droefenis het Kindje, waarvan mijne geliefde Echtgenoote Vrouwe A. L. P. NOBEL, op den 19. dezer ontijdig was bevallen.

LEYDEN 24 November 1842. Mr. H. OBREEN.

_ Heden heeft het den Heere behaagd mijn geliefden Man JOHANNES ENGELBRECHT RIJK, tot zich te nemen, na eene langdurende ongesteldheid ten gevolge eener Borstkwaal, mij nalatende twee Kinderen, die te jong zijn om hun verlies te beseffen. — Wat ik in hem verlies kunnen diegenen nagaan, die den overledene gekend hebben. — God sterke mij in de hoop van hem weder te vinden in die zalige oorden, daar alle tranen van de oogen zullen worden afgewischt. — Het geloof ondersteune mij.

LEIDEN 25 November 1842. JOHANNA HELENA UURBANUS,
mede namens mijne aanbehuwde Broeders en Zusters.

De *Timmermans-Affaire* zal onder het bestuur van eenen Deskundigen provisioneel op dezelfde voet worden voortgezet.

_ Heden overleed tot onze bittere droefheid onze waarde Moeder en Behuwd-Moeder GEERTRUIDA DORREPAAL, Wed. J. VAN CHARLDORP, in den gezegenden ouderdom van 87 Jaren en ruim 6 Maanden.

Uit aller Naam,
LEYDEN 27 November 1842. N. VAN WINGEN.
M. VAN WINGEN,
geb. VAN CHARLDORP.

Op uitdrukkelijke begeerte van de Overledene, zullen door hare Betrekkingen geene uiterlijke teekenen van Rouw worden gedragen.

_ In de maand Januarij 1843, den juisten dag nader te bepalen, zal ten Raadhuize der Stad Leyden in het openbaar worden Verhuurd: DE BEWONING VAN HET HEEREN LOGEMENT *aan den Burg aldaar*, alwaar alle Openbare Verkoopingen van ONROERENDE GOEDEREN worden gehouden, en hetwelk voorts uitnemend geschikt is tot het geven van *Groote Partijen*, het houden van *Bijeenkomsten* en *Societeiten* enz.; waartoe hetzelve tot heden wordt gebruikt. De Voorwaarden van Verhuring liggen inmiddels ter lezing ter Rekenkamer derzelve Stad.

_ De Curator in den insolvent verklaarden Boedel van H. GODDYN, JACZ, *Metzelaar*, gewoond hebbende op den Hooigracht, roept bij dezen alle belanghebbenden op, om op Woensdag den 30sten November, ten half één ure, in de Vergaderkamer der Arrondissements-Regtbank, aan te hooren de REKENING en VERANTWOORDING van het beheer van genoemden Boedel.

Leyden 28 November 1842.

De Curator voornoemd,
Mr. A. SIX.

_ De Ondergeteekende verwittigt zijne geëerde Stadgenooten, dat hij weder ruim voorzien is van verschillende soorten van GALANTERIEN en SPEELGOED, welke laatste bijzonder geschikt voor *St. Nicolaas Geschenken*, hetwelk alles in zijne 2de WINKEL ter bezigtiging staat; tevens neemt hij deze gelegenheid waar om het Publiek te berigten, dat hij voortaan alles op *vaste Prijzen zal Verkoopen*, welke zoo laag mogelijk gesteld zijn.

H. J. HERTOG, *in Galanterien en Speelgoed.*

_ De Boekhandelaren SCHREUDER en VAN BAAK, alhier, berigten hunne geëerde Begunstigers, zij voor het aanstaande *St. Nicolaas-Feest* ruim voorzien zijn: van HOLL.- en FRANSCHE KINDERWERKJES, VERWDOOZEN, ALBUMS, PAPETERIE, enz., enz., en nemen alzoo de vrijheid, zich voor deze Zaken aan te bevelen.

_ Bij den Boekhandelaar C. A. v. I. MOUNIER, zijn verkrijgbaar KINDERWERKJES, zeer geschikt voor *St. Nicolaas-Geschenkjes*; alsmede VELIJNE, en fijne Engelsche Porceleine Gelithographieerde VISIETE-KAARTJES, tegen zeer civile Prijzen.

_ Onder aanbeveling en hunne welwillende belangstelling, wordt aan de geëerde Begunstigers van wijle Weduwe H. VAN KOPPEN, bij deze kennis gegeven, dat zoowel hare LANDBOUWERIJ- als STALHOUDERIJ-, UITSPANNING- en KOFFIJHUISHOUDERIJ-AFFAIRE, onder toezicht van den Ondergeteekende provisioneel zal worden voortgezet.

JACOBUS VAN KOPPEN.

_ ENGELSCHE RIJTUIGEN,

aangekomen met de *Batavier*, van *Londen*, 4 Engelsche Rijtuigen, bestaande in eene mooije soliede ligte TILBURIE, met Kap en Patent-Assen; een CABRIOLET, Façon met Kap, voor 6 Personen, Patent-Assen, geschikt voor 1 en 2 Paarden; een DITO, Dito voor 4 Personen; een DITO, Dito voor 2 Personen, met Achterbank voor 1 Knecht, alles zoo goed als nieuw en door het late Saisoen tot zeer billijke Prijzen te bekomen, en te bezien bij H. IMANS, *Stalhouder*, op de Beestenmarkt, te Leyden.

_ Indien IEMAND genegen mogt zijn, om de eene of andere FABRIJK, welke aan zeer vele handen werk verschaffen kan, over te brengen of op te rigten te *Zaandam*, zoo zal hij hierin geldelijk worden ondersteund door de aldaar bestaande *Vereeniging tot Plaatselijk Nut*, en vervoege zich, om nadere informatiën, bij een der Ondergeteekenden.

Namens gemelde Vereeniging:
C. DE LANGE, *President.*
S. BLAUPOT TEN CATE, *Secretaris.*

_ VERKOOPING *in de Stads Bank van Leening* te Leyden, op Dingsdag den 13den December 1842, des voormiddags ten 10 ure, van VERSTANE PANDEN, zoo van Juweelen, Goud, Zilver en Horologiën, als van Wollen, Linnen en andere, zoo gemaakte als ongemaakte GOEDEREN, beleend in de maand Augustus 1841.

Zijnde daags vóór den Verkoopdag, des voormiddags van 10, tot des namiddags ten 2 ure, voor een ieder te zien.

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, te Le ydeń